

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.)

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๐๐ น.

โดยใช้วิธีการประชุมทางไกล (Video Conference) ผ่านระบบ Cisco Webex Meetings

ผู้มาประชุม

๑. รองนายกรัฐมนตรี
นายวิษณุ เครืองาม	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดกระทรวงยุติธรรม
ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ	กรรมการ
๓. ปลัดกระทรวงการคลัง
นางชลิตา พันธุ์กระวี (ผู้แทน)
ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
๔. ปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายสมาวิษฐ์ สุพรรณไพ (ผู้แทน)
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
นายกฤษณพล วุฒิจันทร์ (ผู้แทน)
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย	กรรมการ
๖. อัยการสูงสุด
หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรูญโรจน์ (ผู้แทน)
เลขาธิการสถาบันนิติวัชร์	กรรมการ
๗. เจ้ากรมพระธรรมนูญ
พลเอก ประชาพัฒน์ วิจารณ์รัตน์	กรรมการ
๘. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
พลตำรวจตรี คมกฤษ ไวสืบข้าว (ผู้แทน)
ผู้บังคับการกองคดีอาญา	กรรมการ
๙. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
นายนพดล เกรีฤกษ์ (ผู้แทน)
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
๑๐. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
นายนิวัติไชย เกษมมงคล	กรรมการ

๑๑. เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
นายวิทยา นีติธรรม (ผู้แทน)
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
๑๒. เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
นายมานะ ศิริพิทยาวัฒน์ (ผู้แทน)
รองเลขานุการ ป.ป.ส.
๑๓. เลขานุการสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นางสาวจินนาค์กูร โรจนนันต์ (ผู้แทน)
รองเลขานุการสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๔. เลขานุการคณะรัฐมนตรี
นายนรุตม์ ธีรวงษ์ (ผู้แทน)
ผู้ช่วยเลขานุการคณะรัฐมนตรี
๑๕. เลขานุการสำนักงานศาลปกครอง
นายจำนงค์ ถาวรวิสิทธิ์ (ผู้แทน)
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง
รักษาการในตำแหน่ง รองเลขานุการสำนักงานศาลปกครอง
๑๖. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม
นายมนตรี ศิลป์มหาบัณฑิต (ผู้แทน)
ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งผู้
พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
๑๗. เลขานุการเนติบัณฑิตยสภา
นายชาติรี สุวรรณิน
๑๘. นายกสภานายความ
ว่าที่ร้อยตรี ดร.ถวัลย์ รุยาพร
๑๙. ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม
นายวัลลภ นาคบัว (ผู้แทน)
รองปลัดกระทรวงยุติธรรม
๒๐. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
นางชุตินา หาญเผชิญ (ผู้แทน)
รองเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
๒๑. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ
นายสมมิตร โตรักตระกูล (ผู้แทน)
รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
๒๒. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชีวศึกษา
นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ
๒๓. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต
๒๔. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานยุติธรรม
ว่าที่พันตรี ดร.สมบัติ วงศ์กำแหง

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

ฝ่ายเลขานุการได้แจ้งต่อที่ประชุมว่า ตามที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ฝ่ายเลขานุการได้จัดส่งรายงานการประชุมดังกล่าวให้คณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๕ โดยมีกรรมการประสานขอแก้ไขรายงานการประชุม จำนวน ๒ ท่าน คือ

๑. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ขอแก้ไขข้อความในรายงานการประชุม จาก “คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด” เป็น “คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด” ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ในหน้าที่ ๑๖ และหน้าที่ ๑๘

๒. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ขอปรับเพิ่มเติมถ้อยคำในรายงานการประชุม หน้า ๒๒ บรรทัดที่ ๙ จากเดิม “...หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของกฎหมายที่หน่วยงานมีการบังคับใช้อยู่เดิม” เป็น “...หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรการบริหารงานบุคคลประเภทต่างๆ เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องของกฎหมายและผลกระทบกับแนวปฏิบัติที่หน่วยงานมีการบังคับใช้อยู่เดิมด้วยหรือไม่ อย่างไร”

ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้แก้ไขรายงานการประชุมดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ ความคืบหน้าการดำเนินงานตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามมติ กพยช. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ ที่ผ่านมา เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๗ เรื่อง ดังนี้

๓.๑.๑ กรอบแนวทางในการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติมาตรา ๑๐ ภายหลังจากที่ประชุมมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการเสนอกรอบแนวทางในการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มาตรา ๑๐ (๑) ในการประชุมครั้งต่อไป ฝ่ายเลขานุการจึงได้จัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม และคณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ โดยจะเสนอ กพยช. ในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๓

๓.๑.๒ ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) และความคืบหน้าการจัดทำร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙) ตามที่ กพยช. ได้รับทราบผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ โดยฝ่ายเลขานุการได้รายงานความคืบหน้าการดำเนินการในสองประเด็น ประเด็นแรกเป็นผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) โดยอยู่ระหว่างรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจะดำเนินการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อจะรายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบต่อไป สำหรับประเด็นที่สองร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๔ ...

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับผู้แทนจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในฐานะที่ปรึกษาการจัดทำร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ได้เสนอร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ต่อที่ประชุม คณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม ในคราวการประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งที่ประชุมมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการร่วมกับผู้แทนสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รับข้อคิดเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ไปปรับปรุงร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ให้มีความสอดคล้อง ตามประเด็นต่างๆ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามลำดับขั้นตอนต่อไป โดยฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการ ตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ และจะเสนอ กพยช. ในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๒

๓.๑.๓ การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ตามที่ กพยช. ได้รับทราบความเป็นมาและความสำคัญของการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ซึ่งนำมา ประกอบในการกำหนดเป็นกรอบแนวทางของร่างแผนบพทฯ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) รวมถึง ขับเคลื่อนผ่านกิจกรรมต่างๆ แต่เนื่องจากได้รับจัดสรรงบประมาณจำกัด ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่าง เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร จึงอาจจะต้องมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานหน่วยงานและองค์กร ที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนและผลักดันงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ กพยช. จึงได้มอบหมายฝ่ายเลขานุการศึกษาทบทวนการจัดตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในการขับเคลื่อน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๑๖ และเสนอเป็นวาระเพื่อพิจารณาในครั้งต่อไป ฝ่ายเลขานุการจึงได้ ศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ และมีความเห็นว่าการขับเคลื่อน เป้าหมายดังกล่าว มีความสอดคล้องกับภารกิจอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม เนื่องจากบทบาทและแนวทางขับเคลื่อนมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทการบริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ - ๔ และการขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการยุติธรรม โดยเห็นควรเพิ่มเติม องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่คณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม ซึ่งจะเสนอ กพยช. ในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๔

๓.๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามที่ กพยช. ได้มอบหมาย ให้ฝ่ายเลขานุการฯ กลับไปทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องตามแนวทางการจัดทำ และเสนอร่างกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสนอในวาระเพื่อพิจารณา อีกครั้งในการประชุม กพยช. ครั้งต่อไป ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามข้อสังเกตของ กพยช. และนำร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เสนอที่ประชุมคณะอนุกรรมการ พัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ มีมติ มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการฯ เช่น การเพิ่มเติมองค์ประกอบของผู้แทน ในคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม การกำหนดให้หน่วยงานที่ได้จัดเก็บรวบรวม ข้อมูลตามอำนาจหน้าที่เปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือ ลักษณะต้องห้าม และการพิจารณากำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของการคุ้มครองข้อมูลประวัติอาชญากรรมของ ร่างพระราชบัญญัติฯ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และนำเสนอ กพยช. พิจารณาต่อไป ฝ่ายเลขานุการฯ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ ตามข้อสังเกตของ กพยช. และที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว โดยจะเสนอ กพยช. ในวาระเพื่อพิจารณาที่ ๔.๑

๓.๑.๕ ร่าง ...

๓.๑.๕ ร่างพระราชบัญญัติชะลอฟ้อง พ.ศ. ตามที่ กพยช. มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง พ.ศ. ... ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องตามแนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามกระบวนการเสนอร่างกฎหมาย ฝ่ายเลขานุการได้มีการจัดรับฟังความคิดเห็นตามแนวทางการเสนอร่างกฎหมาย มาตรา ๗๗ ผ่านเว็บไซต์สำนักงานกิจการยุติธรรม และระบบกลางทางกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พร้อมทั้งจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว ตลอดจนจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และแนวทางการจัดทำกฎหมายลำดับรอง เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และได้มีหนังสือเสนอร่างพระราชบัญญัติชะลอฟ้อง พ.ศ. ไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างเตรียมการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามกระบวนการเสนอร่างกฎหมาย ทั้งนี้ หากมีความคืบหน้าประการใดจะรายงานให้ กพยช. ทราบต่อไป

๓.๑.๖ กรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ ตามที่ กพยช. มีมติเห็นชอบร่างกรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างกรอบการวิจัยฯ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถาบันการศึกษา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ฝ่ายเลขานุการจึงได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับนักวิชาการที่เกี่ยวข้องและเครือข่ายนิติศาสตร์เพื่อสังคม เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่างกรอบวิจัยฯ และมีข้อเสนอแนะที่สำคัญ อาทิ ภาพรวมของกรอบการวิจัยฯ ในส่วนของที่มาและความสำคัญควรมีการเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้อง ควรพัฒนาชุดโครงการวิจัยขนาดใหญ่ที่มีความสอดคล้องกับกรอบการวิจัยมากกว่า ๑ กรอบ เพื่อให้สามารถสร้างผลกระทบ (Impact) ต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมได้มากขึ้น ภายหลังจากประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ ฝ่ายเลขานุการได้จัดลำดับความสำคัญข้อเสนองานวิจัยภายใต้ร่างกรอบการวิจัยฯ เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรมเพื่อพิจารณา ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งคณะกรรมการเห็นชอบให้ฝ่ายเลขานุการ เพิ่มเติมปรับปรุงรายละเอียดของประเด็นการวิจัยให้มีความถูกต้อง เพื่อให้การจัดลำดับความสำคัญข้อเสนอการวิจัยตามกรอบการวิจัยฯ มีความครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และให้ประสานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ และสำนักงบประมาณ เพื่อหารือแนวทางในการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัย ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการแล้ว อย่างไรก็ตาม เพื่อให้กรอบการวิจัยฯ มีความครบถ้วนสมบูรณ์และสามารถขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรเสนอร่างกรอบการวิจัยฯ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอีกครั้งก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี โดยจะเสนอ กพยช. พิจารณาในวาระที่ ๔.๕

๓.๑.๗ ร่างรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ตามที่ กพยช. ได้เห็นชอบร่างรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ที่ ยธ ๐๙๐๒/๕๘๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ เสนอรายงานประจำปีคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ รับทราบตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ

มติที่ประชุม รับทราบความคืบหน้าการดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

๓.๒ ความคืบหน้าการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๕ คณะ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบัน โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม มีการประชุมจำนวน ๑ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๑.๑ ร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) ฝ่ายเลขานุการ ร่วมกับผู้แทนจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในฐานะที่ปรึกษาการจัดทำร่างแผนแม่บทฯ ได้เสนอร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งคณะอนุกรรมการมีมติมอบหมายให้รับข้อคิดเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ไปปรับปรุงร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) ให้มีความสอดคล้องตามประเด็นต่างๆ อาทิ ความเชื่อมโยงเป้าหมายภาพรวมกับตัวชี้วัดภาพรวมและตัวชี้วัดรายมิติ การปรับเพิ่มตัวชี้วัด อัตราการกระทำผิดซ้ำ ความเหมาะสมของวิธีการจัดเก็บตัวชี้วัด และการกำหนดเป้าหมายรายตัวชี้วัด และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามลำดับขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการแล้ว และได้นำเสนอ กพยช เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๔.๒

๑.๒ ข้อเสนอแนะ มาตรการ หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาความล่าช้า ในกระบวนการอายัดตัวผู้ต้องหา สืบเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาความล่าช้าในการสอบสวนคดีของผู้ต้องขังที่มีคดีอายัดอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน จึงมีหนังสือแจ้งประสานมายังสำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กพยช. เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง นำเรียนให้คณะอนุกรรมการทราบโดยแต่ละหน่วยงานได้มีการชี้แจงประเด็นปัญหา และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาจากหน่วยงานต่างๆ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณา ซึ่งที่ประชุมมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการฯ ไปประมวลผลและศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมว่าเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากข้อจำกัดของกฎหมายหรือข้อจำกัดในด้านการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมทั้งหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำเป็นภาพรวมของข้อเสนอแนะในกระบวนการยุติธรรม และนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ในการประชุมครั้งต่อไป ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำเป็นเอกสารสรุปปัญหาสำคัญและแนวทางการแก้ไขปัญหาในแต่ละประเด็นและอยู่ระหว่างการหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ หากมีความคืบหน้าเป็นประการใดจะรายงานให้ที่ประชุมทราบต่อไป

๑.๓ การเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕ (เพิ่มเกณฑ์อายุเด็กในกรณีที่ได้กระทำความผิดอาญา) ฝ่ายเลขานุการ ได้นำเรียนให้คณะอนุกรรมการทราบถึงหลักการ สำคัญและรายละเอียดของกฎหมายฉบับดังกล่าว ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ผ่านมา รวมทั้งแนวทางเตรียมการรองรับของหน่วยงาน และแนวทางการให้ความช่วยเหลือ/สงเคราะห์เด็กที่ได้รับประโยชน์ ซึ่งคณะอนุกรรมการรับทราบและมีความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประสานงานเพื่อเตรียมความพร้อมในส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างดีแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มเติมในประเด็นนี้อีกต่อไป

๒. คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ มีการประชุมจำนวน ๑ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. คณะอนุกรรมการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ฝ่ายเลขานุการได้ปรับปรุงตามข้อสังเกตของ กพยช. ในคราวการประชุม คณะอนุกรรมการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการฯ ไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของ กพยช. ต่อไป ฝ่ายเลขานุการฯ ได้มีการปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติฯ ตามข้อสังเกตของ กพยช. และที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว และได้เสนอคณะกรรมการพิจารณาในวาระที่ ๔.๑

๒.๒ แนวทางการแก้ไขปัญหาทรัพย์สินค้ำประกันการขายทอดตลาด สืบเนื่องจาก ฝ่ายเลขานุการ ร่วมกับกรมบังคับคดีและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้นำเรียนต่อที่ประชุมในคราวการประชุม คณะอนุกรรมการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงสภาพปัญหาทรัพย์สินค้ำประกันการขายทอดตลาด ที่แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ปัญหาการบังคับคดีและปรับปรุงวิธีการขายทอดตลาดให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ปัจจุบันยังคงมีทรัพย์สินค้ำประกันการขายทอดตลาดเป็นเวลานานอยู่อีกเป็นจำนวนมาก เกิดเป็นหนี้เสียซึ่งส่งผลกระทบต่อลูกหนี้และเจ้าหนี้ที่ขาดเงินทุนหมุนเวียนในระบบ และฝ่ายลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินล้นพ้นตัวไม่สามารถปลดภาระหนี้ได้ อันส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคม สำนักงานกิจการยุติธรรม ร่วมกับกรมบังคับคดีและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงได้ทำการศึกษาตัวแบบแนวทางการแก้ปัญหาทรัพย์สินค้ำประกันการขายทอดตลาดจากประเทศไทยและต่างประเทศ และเสนอข้อพิจารณาสำคัญต่อคณะอนุกรรมการ คือ ตัวทรัพย์สินด้อยมูลค่าหรือสภาพทรัพย์สินมีปัญหาอาจนำมาช่วยเหลือเกษตรกรหรือผู้มีรายได้น้อยที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และควรมีการนำแนวทางการแก้ปัญหาทรัพย์สินค้ำประกันการขายทอดตลาดในแต่ละประเด็นมาพิจารณาอย่างละเอียด และพิจารณาร่างกฎหมายหรือเสนอแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีมติมอบหมายให้กรมบังคับคดีดำเนินการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบข้อมูลของปัญหาให้ชัดเจน และประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านในการประชุมครั้งถัดไป ฝ่ายเลขานุการจึงได้มีการประชุมหารือเพื่อเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลร่วมกับกรมบังคับคดีและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง อาทิ จำนวนเนื้อที่ ราคาทรัพย์สิน ต้นทุนที่ใช้ในกระบวนการบังคับคดี รวมทั้งประสานหารือกับธนาคารที่ดิน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นข้อกฎหมาย โดยหากมีความคืบหน้าประการใดจะรายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป

๓. คณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในกระบวนการยุติธรรม มีการประชุม จำนวน ๑ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

การจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอการวิจัยตามกรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ สืบเนื่องจากฝ่ายเลขานุการได้เสนอร่างกรอบการวิจัยฯ ต่อ กพยช. เพื่อพิจารณา ในคราวการประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้เห็นชอบร่างกรอบการวิจัยฯ และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างกรอบการวิจัยฯ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถาบันการศึกษา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ฝ่ายเลขานุการจึงได้มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและพิจารณาร่างกรอบการวิจัยฯ ร่วมกับนักวิชาการด้านสังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ อาชญาวิทยาและบริหารงานยุติธรรม และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเครือข่ายนิติศาสตร์เพื่อสังคม จำนวนรวม ๓๐ สถาบันการศึกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ ภายหลังจากการประชุมได้มีการจัดลำดับความสำคัญข้อเสนองานวิจัยเสนอต่อคณะอนุกรรมการในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นชอบให้ฝ่ายเลขานุการ เพิ่มเติมปรับปรุงรายละเอียดของ ประเด็นการวิจัยให้มีความถูกต้อง เพื่อให้การจัดลำดับความสำคัญข้อเสนอการวิจัยตามกรอบการวิจัย มีความ ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และประสานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณ เพื่อหารือแนวทางในการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัย ต่อไป ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการตามมติที่ประชุม ตามที่ได้นำเสนอรายละเอียดไปแล้วในวาระที่ ๓.๑.๖ อย่างไรก็ดี เพื่อให้กรอบการวิจัย มีความครบถ้วนสมบูรณ์และสามารถขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ จึงได้เสนอร่างกรอบการวิจัยฯ เพิ่มเติม ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอีกครั้งก่อนเสนอ คณะรัฐมนตรี โดยจะเสนอ กพยช. พิจารณาในวาระที่ ๔.๕

๔. คณะกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม มีการประชุมจำนวน ๑ ครั้ง ได้พิจารณาในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑ ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙) สืบเนื่องจากในคราวการประชุม กพยช. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ กพยช. ได้มีมติรับทราบและมอบหมายฝ่ายเลขานุการเสนอกรอบแนวทางในการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยี สารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มาตรา ๑๐ (๑) ในการประชุมครั้งต่อไป ฝ่ายเลขานุการร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้จัดทำกรอบแนวทางในการจัดทำ ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม พร้อมทั้งยกร่างแผนแม่บทฯ ขึ้น โดยผ่านกระบวนการ ขั้นตอนต่างๆ ตามหลักวิชาการ และเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการ ยุติธรรมพิจารณา ในคราวการประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งคณะกรรมการได้เห็นชอบร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศฯ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการปรับปรุง ตามข้อสังเกต และเสนอ กพยช. พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการตามมติที่ประชุม คณะกรรมการแล้ว และได้เสนอ กพยช. พิจารณา ในวาระที่ ๔.๓

๔.๒ ความคืบหน้าการขับเคลื่อนศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม DXC ฝ่ายเลขานุการได้รายงานให้คณะกรรมการทราบถึงความคืบหน้าการดำเนินการขับเคลื่อน ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (DXC) ประจำปี ๒๕๖๕ ในประเด็นสำคัญ ประกอบด้วย ๑) ศูนย์ DXC มีการพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญเพิ่มขึ้น ๒) ศูนย์ DXC ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ดำเนิน โครงการสำคัญ จำนวน ๒ โครงการ คือ *โครงการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อพัฒนาระบบบริการข้อมูลด้าน กระบวนการยุติธรรม* ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระบบงานคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการ สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกระบวนการยุติธรรม และ*โครงการพัฒนาระบบรักษา ความมั่นคงปลอดภัยศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (DXC) และประเมินระดับความเสี่ยงตั้งต้น เพื่อระบุประเภทและระดับความเสี่ยงด้านไซเบอร์ (Cyber Inherent Risk Assessment)* ๓) จัดอบรมการใช้ งานระบบ DXC ให้กับผู้ใช้งานของกรมการปกครอง ๔) จัดให้มีการประชุมหารือแนวทางการใช้ประโยชน์ข้อมูล ผลคดีเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของกองทะเบียนประวัติอาชญากร ระหว่าง กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด โดยมีเป้าหมายดำเนินการ โครงการ “*ลบประวัติ ล้างความผิด คืนชีวิตให้ประชาชน*” เพื่อคืนความเป็นธรรมให้กับประชาชนที่เคยมี ประวัติถูกฟ้องคดีอาญา และศาลยกฟ้อง ซึ่งยังมีประวัติอาชญากรรมอยู่ในฐานข้อมูลของกองทะเบียนประวัติ อาชญากร หากมีความคืบหน้าประการใด ฝ่ายเลขานุการจะรายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป

๔.๓ (ร่าง) ข้อมูลหลักของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในระบบ DXC สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๒ วรรคท้าย กำหนดให้ “กรณีหน่วยงานของรัฐจะจัดทำข้อมูลดิจิทัลตาม (๑) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของ

หน่วยงาน ...

หน่วยงานของตน หากมีหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นซึ่งมีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบในการจัดทำหรือรวบรวม ข้อมูลดิจิทัลนั้นไว้เป็นข้อมูลหลักในเรื่องดังกล่าวแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้หน่วยงานของรัฐ ดังกล่าวจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลนั้นระหว่างกันโดยไม่จำเป็นต้องจัดทำข้อมูลขึ้นใหม่ทั้งหมด โดยคณะกรรมการพัฒนาารัฐบาลดิจิทัลอาจวางระเบียบในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ภายใต้ธรรมาภิบาลข้อมูล ภาครัฐ” ประกอบกับเพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐให้ขอใช้ข้อมูลจากหน่วยงานเจ้าของข้อมูลได้อย่าง เป็นทางการมากขึ้น คณะอนุกรรมการจึงมีความเห็นว่าข้อมูลต่างๆ ที่อยู่ในเครือข่าย DXC ควรจัดทำ Data Government ในส่วนที่เป็นการขอใช้ข้อมูล และการให้ข้อมูลเป็นหลักการรวม เพื่อให้สามารถแก้ไข กฎกระทรวงหรือระเบียบต่างๆ ที่อาจจะเป็นอุปสรรคในการใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ฝ่ายเลขานุการ จึงได้ เสนอ (ร่าง) ข้อมูลหลักของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในระบบ DXC จำนวน ๓ หมวด ๒๔ ชุด และแนวทางการใช้บัญชีข้อมูลระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมต่อคณะอนุกรรมการ พิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการมีมติเห็นชอบ (ร่าง) ข้อมูลหลักฯ และแนวทางการใช้บัญชีข้อมูลฯ ดังกล่าว หากมีความคืบหน้าประการใด ฝ่ายเลขานุการจะรายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป

๕. คณะอนุกรรมการส่งเสริม พัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท มีการดำเนินการในประเด็นวาระที่สำคัญ ดังนี้

๕.๑ การอนุญาตให้นำหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ กพยช. รับรองไปดำเนินการจัดอบรม คณะอนุกรรมการได้อนุญาตให้ หน่วยงานและสถาบันการศึกษานำหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทฯ ที่ กพยช. รับรอง ไปจัดอบรมเพิ่มเติม จำนวน ๔ หน่วยงาน ได้แก่ วิทยาลัยทองสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการจัดอบรมดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดการเรียนการสอนครบถ้วน ตามองค์ประกอบ ของหลักสูตร ประกอบด้วย คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ระยะเวลา เนื้อหาหลักสูตร และการประเมินผล

๕.๒ การจัดอบรมหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ซึ่งเป็น สถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้นำหลักสูตรอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทฯ ที่ กพยช. รับรอง ไปจัดอบรม และได้ดำเนินการจัดอบรมไปแล้ว ๖ รุ่น มีผู้ผ่านการอบรม ๓๒๑ ราย และขอดำเนินการจัดอบรมหลักสูตร อบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นภาษาอังกฤษ ให้แก่ นิสิตต่างชาติ บุคคลต่างชาติ และบุคคลสัญชาติไทยที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยตาม พระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างบุคคลต่างชาติกับ บุคคลสัญชาติไทย หรือบุคคลต่างชาติด้วยกันเอง โดยการฝึกอบรมเป็นภาษาอังกฤษจะมีรายละเอียดของ หลักสูตร เนื้อหาวิชา ระยะเวลาฝึกอบรม วิทยากร และการประเมินผลเป็นไปตามที่ กพยช. กำหนด ทั้งนี้ ผลการจัดอบรมเป็นประการใดจะรายงานให้ กพยช. ทราบต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบผลการดำเนินงานที่สำคัญของคณะอนุกรรมการ ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน

๓.๓ การพัฒนาข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อนำไปสู่การพยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรม

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาการแสดงผลข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบ Data Visualization เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์อาชญากรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อค้นหาปัจจัยที่นำไปสู่การวิเคราะห์แนวโน้มการก่ออาชญากรรมและการพยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรม และพัฒนาการแสดงผลข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบ Data Visualization เพื่อให้เกิดการแสดงผลข้อมูลในหลายมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและระดับจังหวัด โดยมีเป้าหมายสำคัญประกอบด้วย ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลแนวโน้มอาชญากรรม เพื่อเฝ้าระวังไม่ให้เกิดเป็นเหตุอาชญากรรมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดสามารถนำข้อมูลไปกำหนดมาตรการ แนวทาง และแผนยุทธศาสตร์จังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันแก้ไขอาชญากรรม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประเมินเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ผู้บริหารหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน กพยช. และรัฐบาล สามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมภายใต้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นต้น ทั้งนี้ กระบวนการดำเนินงานจะมีการศึกษาวิจัยข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพยากรณ์ที่ทันสมัย ซึ่งได้มีการรวบรวมข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ ปีย้อนหลัง (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓) จากหน่วยงานภายในกระทรวงยุติธรรมเพื่อนำมาใช้ในการนำเสนอรูปแบบ Data Visualization นอกจากนี้ยังมีการนำข้อมูลเชิงเศรษฐกิจสังคมจากหน่วยงานอื่นในประเทศมาใช้เป็นข้อมูลเชิงบริบท (Contextual Data) ซึ่งมีความเหมาะสมกับการนำเสนอควบคู่กับข้อมูลสถิติอาชญากรรมและ/หรืออาจมีความสัมพันธ์ที่อธิบายสถิติอาชญากรรมในมิติต่างๆ ได้เพื่อนำมาใช้ในการแสดงผลข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบ Data Visualization จำนวน ๑๔ ชุดข้อมูล ประกอบด้วย ๑) รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ๒) ข้อมูลสถิติอาชญากรรมในชั้นตำรวจ ๓) ข้อมูลผู้พักโทษและพ้นโทษย้อนหลัง รายกรณี ๔) โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Victimization Survey) ๕) ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาดนแบบชี้เป้า (TPMAP) ๖) จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามกลุ่มอายุและจังหวัด ๗) รายงานสถิติจำนวนทะเบียนหย่า ๘) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ๙) จำนวนตำแหน่งของงานว่าง ๑๐) สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๑) จำนวนผู้ได้รับผลประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ๑๒) จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ๑๓) ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index; CPI) ของประเทศไทย และ ๑๔) สถานการณ์ผู้ติดเชื้อโควิด-๑๙ จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรม และกระบวนการยุติธรรมดังกล่าว ทำให้สามารถทำการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์อาชญากรรมที่ได้จากการพัฒนาการแสดงผลข้อมูลในรูปแบบ Data Visualization ออกมาได้ ๖ รูปแบบ ดังนี้

๑. การแสดงผลข้อมูลสถิติอาชญากรรมเชิงพื้นที่ต่อปัจจัยเชิงบริบทต่าง ๆ
๒. การแสดงผลข้อมูลสถิติอาชญากรรมเชิงเวลาต่อปัจจัยเชิงบริบทต่าง ๆ
๓. การแสดงผลข้อมูลสถิติเหตุอาชญากรรมในระดับพื้นที่เชิงลึกที่ต่อปัจจัยเชิงบริบทต่าง ๆ
๔. การแสดงผลข้อมูลสถิติอาชญากรรมด้านยาเสพติดต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ
๕. การแสดงผลข้อมูลสถิติการพักโทษและพ้นโทษ ต่อจำนวนอาชญากรรมในเชิงพื้นที่
๖. การแสดงผลข้อมูลสถิติการพักโทษและพ้นโทษต่อจำนวนอาชญากรรมในเชิงเวลา

ทั้งนี้ ...

ทั้งนี้ การศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลสถิติดังกล่าวในรูปแบบ Data Visualization ทำให้พบปัจจัยเบื้องต้นที่นำให้ความสนใจและมีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับสถิติอาชญากรรมในระดับที่สูงจำนวน ๔ ปัจจัย ประกอบด้วย ๑) จำนวนประชากรอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๙ ปี ๒) จำนวนประชากรอายุระหว่าง ๒๐ - ๒๔ ปี ๓) จำนวนการหย่าร้าง และ ๔) จำนวนการพันโทษ

โดยการศึกษาในระยะต่อไป จะมีการประสานข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ ในระดับข้อมูลดิบ (Raw Data) ที่ใช้ในการจัดทำรายงานสรุปข้อมูล เพื่อให้สามารถวิเคราะห์หาข้อเชิงลึก (Insights) จากความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเชิงบริบทและจำนวนคดีอาชญากรรม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการออกแบบและตัดสินใจเชิงนโยบายได้มากขึ้นต่อไป

ประเด็นอภิปราย

ที่ประชุมได้มีประเด็นอภิปรายดังนี้

๑. ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ให้ข้อเสนอแนะว่า โครงการดังกล่าวอาจมีการนำสถานการณ์อาชญากรรมในรูปแบบใหม่ เช่น การหลอกลวงทางโทรศัพท์หรือแก๊งคอลเซ็นเตอร์ และอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมาวิเคราะห์ต่อไปในอนาคต

๒. นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชญาวิทยา ให้ข้อสังเกตว่า โครงการดังกล่าว ควรพิจารณามิติของการขับเคลื่อนว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อใด ผลการศึกษาหรือข้อค้นพบ (Output) จะเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไปหรือไม่ หรือเป็นการดำเนินงานภายในกระทรวงยุติธรรม ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบ กพยช. ซึ่งหากได้ผลสรุปหรือข้อเสนอแนะ จะเสนอต่อที่ประชุมและคณะรัฐมนตรีต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบการพัฒนาข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อนำไปสู่การพยากรณ์สถานการณ์อาชญากรรม ซึ่งเป็นการดำเนินการภายใต้กรอบ กพยช.

๓.๔ สรุปผลการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ ๑๙

สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม (The National Symposium on Justice Administration) โดยการประชุมครั้งแรกถูกจัดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีระดับชาติของการพัฒนางานด้านกระบวนการยุติธรรม ในการนำเสนอแนวคิดในการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนการถ่ายทอดแนวนโยบายของผู้บริหารระดับสูงให้แก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้รับทราบ เข้าใจ และนำไปขับเคลื่อนในภาคปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งได้ดำเนินการจัดประชุมมาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานฯ ได้จัดการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ ๑๙ หัวข้อ “กระบวนการยุติธรรมกับความท้าทายในทศวรรษหน้า” ระหว่างวันที่ ๓๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ในรูปแบบ Online Event อย่างเต็มรูปแบบ โดยเผยแพร่ผ่านหลากหลายช่องทาง อาทิ ZOOM ช่องดาวเทียม MCU CHANNEL ของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย Facebook คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต Facebook คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และ Facebook คณะนิติศาสตร์ของสถาบันเครือข่ายนิติศาสตร์เพื่อสังคม ตลอดจน Facebook MCOT

การประชุมดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสองวัน รวมจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารระดับสูง บุคลากรกระทรวงยุติธรรมและในกระบวนการยุติธรรม บุคลากรจากภาคเอกชน นักวิชาการ ประชาชนทั่วไป รวมถึงนิสิต นักศึกษา และสื่อมวลชน โดยกิจกรรมภายในงาน

ประกอบด้วย ...

ประกอบด้วย ๑) พิธีเปิดการประชุม และการปาฐกถาพิเศษของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารในกระบวนการยุติธรรม ๒) เวทีเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเสนอแนวคิดในประเด็นตามหัวข้อต่างๆ ในห้องหลักและห้องคู่ขนาน โดยมีประเด็นสำคัญจากการประชุม ดังนี้

สรุปประเด็นการปาฐกถาพิเศษ อาทิ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน และให้บริการการทบทวน ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัย และการเชื่อมโยงข้อมูลหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

สรุปประเด็นห้องหลัก อาทิ การปรับปรุงกฎหมายให้รองรับยุคดิจิทัล การนำแนวคิดการสร้างภาพทัศน์ (Futurist) มากำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการทำงานและให้บริการ การเชื่อมโยงข้อมูลการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ การมองประชาชนเป็นศูนย์กลาง ปฏิบัติงานเชิงเครือข่ายในระดับพื้นที่ การเผยแพร่ความรู้กฎหมาย/กระบวนการยุติธรรม ช่องทางการเข้าถึงสิทธิต่างๆ

สรุปประเด็นห้องคู่ขนาน อาทิ การให้ความสำคัญการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไซเบอร์ทุกระดับ การปรับปรุง พัฒนากฎหมายให้ทันสมัย และบังคับใช้อย่างเข้มงวด การพัฒนาการทำงานเชิงเครือข่าย การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และการเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

ประเด็นอภิปราย

ปลัดกระทรวงยุติธรรม ให้ข้อเสนอแนะว่า ขอให้ฝ่ายเลขานุการนำข้อสรุปจากการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ ๑๙ ดังกล่าวไปขยายผลต่อไป เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์หลักในการจัดประชุม

มติที่ประชุม รับทราบสรุปผลการประชุมทางวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ ๑๙ โดยฝ่ายเลขานุการจะนำข้อสรุปจากการประชุมดังกล่าวไปขยายผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ.

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ กลับไปทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องตามแนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสนอในวาระเพื่อพิจารณาอีกครั้งในการประชุม กพยช. ครั้งต่อไป ฝ่ายเลขานุการจึงดำเนินการตามมติที่ประชุม กพยช. ดังนี้

๑) ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามข้อสังเกตของ กพยช. และนำร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เสนอต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการฯ ไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของ กพยช. ต่อไป ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ ตามข้อสังเกตของที่ประชุม กพยช. และคณะอนุกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว โดยสรุปประเด็นข้อสังเกต ข้อชี้แจงและการแก้ไขได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ความซ้ำซ้อนของร่างพระราชบัญญัติฯ กับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคล

คณะอนุกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีความเห็นว่าไม่เข้าซ้อนกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมถึงระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ

ฝ่ายเลขานุการจึงได้เพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตรา ๓ วรรคสอง เพื่อให้มีความเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ คือ “ให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้บังคับกับการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม”

ประเด็นที่ ๒ นิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” อาจยังมีความสับสนระหว่าง “ทะเบียนประวัติอาชญากรรม” กับ “ข้อมูลประวัติอาชญากรรม” เนื่องจากข้อมูลประวัติอาชญากรรมเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทั่วไปที่บุคคลทั่วไปก็รับรู้ได้ และหลายหน่วยงานมีการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม แต่หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรต้องคำนึงถึงการสร้างระบบทะเบียนกลางเป็นการจัดเก็บทะเบียนประวัติอาชญากรรม มีเจ้าภาพในการจัดเก็บ การบริหารจัดการ และมีการรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ เป็นต้น

ฝ่ายเลขานุการไม่ได้ปรับปรุงหรือเพิ่มเติมถ้อยคำใดๆ เนื่องจากข้อมูลคดีอาญาอื่นๆ จะถูกแยกออกจากข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม โดยข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้หมายความถึงเฉพาะข้อมูลของบุคคลที่ศาล (ศาลยุติธรรมและศาลทหาร) มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญาเท่านั้น นอกนั้นไม่ถือว่าเป็นทะเบียนประวัติอาชญากรรม ซึ่งข้อมูลที่ตำรวจและหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากที่กระทรวงยุติธรรมจัดเก็บจะไม่ได้เป็นข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

ประเด็นที่ ๓ การกำหนดบุคคลที่จะเป็นนายทะเบียน กรมพระธรรมนูญเห็นว่าควรให้เจ้ากรมพระธรรมนูญกลับมาเป็นนายทะเบียนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ฉบับเดิม เนื่องจากกรมพระธรรมนูญก็มีการจัดเก็บประวัติอาชญากรรมของจำเลยในศาลทหารเช่นกัน

ฝ่ายเลขานุการไม่ได้ปรับปรุงหรือเพิ่มเติมถ้อยคำใด ยังคงให้นายทะเบียน คือ ปลัดกระทรวงยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว เนื่องจากกระทรวงยุติธรรมจะมีกรมราชทัณฑ์ที่จะรับผิดชอบจัดเก็บข้อมูลของผู้พ้นโทษ แม้ศาลจะพิพากษาลงโทษแล้ว แต่นักโทษรายนั้นอาจออกจากเรือนจำก่อนกำหนดโทษ ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันจึงอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมเป็นหลัก และหน้าที่ของนายทะเบียนจะประกอบไปด้วย ๒ ส่วน คือ หน้าที่ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลแก่ประชาชน ดังนั้น บทบาทของศาลทหารหรือ ศาลยุติธรรมยังคงต้องมีการเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างกัน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของฐานข้อมูลที่จัดเก็บไว้ที่กระทรวงยุติธรรม ซึ่งเจ้ากรมพระธรรมนูญได้รับทราบข้อมูลการชี้แจงดังกล่าวแล้วไม่ขัดข้องหากจะให้กระทรวงยุติธรรมโดยปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นนายทะเบียน (มาตรา ๔)

ประเด็นที่ ๔ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ไม่ควรมีแต่หน่วยงานราชการอย่างเดียว ควรต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้มีการปรับเปลี่ยนชื่อจาก “คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม” เป็น “คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม” พร้อมทั้งกำหนดนิยามเพิ่มเติมในมาตรา ๔ เพื่อให้เป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่ครอบคลุมทั้งอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี พร้อมทั้งพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่นายทะเบียนเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผย เป็นต้น และได้

เพิ่มเติม ...

เพิ่มเติมหมวดที่ ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม (มาตรา ๘-๑๖) โดยกำหนดรายละเอียด ได้แก่ องค์ประกอบคณะกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ การลงคะแนนเสียงในการประชุม เพิ่มอำนาจคณะกรรมการในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และการได้เบี่ยงประชุม

ประเด็นที่ ๕ กรณีสิทธิปฏิเสธ การที่บุคคลจะเกิดสิทธิปฏิเสธในการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้ บุคคลนั้นต้องทราบก่อนว่าตนมีประวัติอาชญากรรม ซึ่งกว่าจะทราบอาจเกิดความเสียหายขึ้นมาแล้ว จึงต้องพิจารณาว่าสิทธินี้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย

กรณีนี้ ผลของการไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม ให้ถือว่าเจ้าของประวัติไม่มีประวัติการกระทำความผิดนั้น ซึ่งจะเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บประวัติอาชญากรรม คือ กระทรวงยุติธรรม ที่จะต้องปิดประวัติอาชญากรรมให้ แต่การกำหนดลักษณะนี้ เพื่อให้เจ้าของประวัติมีอำนาจโดยชอบที่จะตอบปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตน เป็นไปตามแนวทางของประเทศสิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา และหน่วยงานที่บันทึกประวัติอาชญากรรมไม่มีอำนาจในการเปิดเผย เว้นแต่ เพื่อประโยชน์แก่การสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การพิจารณาคดี การเข้าทำงานหรือการเปิดเผยต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ โดยกรณีนี้จะให้ประโยชน์กรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการปกปิดประวัติอาชญากรรม (มาตรา ๑๙) สำหรับประเด็นนี้ฝ่ายเลขานุการจึงได้ดำเนินการปรับถ้อยคำ โดยตัดคำว่า “การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามหมวดนี้” ออก เหลือเพียง “ให้เจ้าของประวัติ มีสิทธิปฏิเสธการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้” เพื่อที่จะไม่ทำให้เกิดความเสียหายและเป็นไปตามประเด็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ประเด็นที่ ๖ การเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาไว้ตามอำนาจหน้าที่ต่อหน่วยงานที่กำหนดไว้ ควรให้รวมถึงการเปิดเผยต่อองค์กรวิชาชีพด้วย เนื่องจากการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมไม่ได้ใช้เฉพาะกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น แต่รวมถึงหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบประวัติในการไปประกอบอาชีพด้วย

ฝ่ายเลขานุการได้ทำการศึกษาทบทวนและได้ข้อสรุปว่า กรณีหน่วยงานที่ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาไว้ตามอำนาจหน้าที่ เปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานอื่นได้ ในกรณีเปิดเผยให้แก่หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ให้รวมถึงองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายด้วย เนื่องจาก การเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในความเป็นจริงไม่ได้ใช้เฉพาะกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น แต่รวมถึงหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบประวัติในการไปประกอบอาชีพ ดังนั้น องค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ก็มีความจำเป็นต้องใช้ประวัติอาชญากรรมเช่นกัน ดังนั้นฝ่ายเลขานุการจึงได้เพิ่มเติมคำว่า “องค์กรวิชาชีพตามกฎหมาย” ไว้ในร่างมาตรา ๒๐ (๓)

ประเด็นที่ ๗ การปรับปรุงแก้ไขฐานความผิดที่จำเป็นต้องเปิดเผยโดยตลอด โดยความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ ไม่ควรเป็นความผิดที่ต้องดูพฤติการณ์ แต่ควรให้เป็นความผิดร้ายแรง

ฝ่ายเลขานุการได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตดังกล่าว โดยกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ เป็นความผิดร้ายแรงที่แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับ การล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว ก็ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ ในมาตรา ๒๓ จากที่แต่เดิมเป็นฐานความผิดที่ต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ ความร้ายแรงเป็นหลัก

๒) ฝ่ายเลขานุการฯ ได้มีหนังสือสำนักงานกิจการยุติธรรม ที่ ยธ ๐๙๐๒/๕๙๐ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ ไปยังคณะกรรมการพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้ เพื่อให้รับรองร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ โดยเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ อนุกรรมการทั้ง ๑๔ ท่าน ได้รับรองร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

(๑) องค์ประกอบคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม ตามร่าง มาตรา ๘ ควรเพิ่ม “ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด” ให้เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหา ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในส่วนข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาและประวัติอาชญากรรม เพื่อให้การบริหารจัดการประวัติอาชญากรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

(๒) ควรพิจารณาหมวด ๕ บทกำหนดโทษใหม่ เนื่องจากเป็นฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาตามปกติ ซึ่งหากจะยังกำหนดในลักษณะนี้ โดยมีองค์ประกอบความผิดและอัตราโทษไม่ต่างจากประมวลกฎหมายอาญา ก็จะมีประเด็นความซ้ำซ้อนและอาจไม่สอดคล้องกับแนวทางการจัดทำร่างกฎหมายในเรื่องการกำหนดความผิดที่มีโทษทางอาญา ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๓) ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำร่างพระราชบัญญัติฯ ไปรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์สำนักงานกิจการยุติธรรม (www.oja.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕ และเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน - ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว มีประเด็นข้อสังเกตที่สำคัญ อาทิ ชื่อร่างพระราชบัญญัติฯ ควรใช้คำว่า “ประวัติอาชญากร” “ทะเบียนประวัติอาชญากร” การกำหนดให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นนายทะเบียนอาจไม่เหมาะสมเนื่องจากปลัดกระทรวงยุติธรรมมีภาระหน้าที่ในหลายด้าน องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม ควรให้องค์กรภาคเอกชน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนร่วมเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ และควรกำหนดชื่อยกเว้นในกรณีที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรง กระทบต่อความมั่นคงหรือสาธารณะ เป็นต้น

สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๘ มาตรา ๖ ส่วนสำคัญ ได้แก่ คำนิยาม หมวด ๑ การจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน หมวด ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม หมวด ๓ การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม หมวด ๔ การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม หมวด ๕ บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล สรุปได้ดังนี้

๑) กำหนดนิยามคำว่า “ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา นิยามคำว่า “นายทะเบียน” หมายความว่า ปลัดกระทรวงยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว และนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม (มาตรา ๔)

๒) กำหนดให้กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่และอำนาจในการรวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย พร้อมทั้งกำหนดให้มีนายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรม โดยคำสั่งของนายทะเบียนให้ถือเป็นที่สุด (มาตรา ๖ และ ๗)

๓) กำหนด ...

๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม มีรอง ปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมายเป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจในการ กำหนดนโยบายการจัดการและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งกำหนดรูปแบบ การให้บริการ และการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม การให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่ รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ การประสานงาน และเชื่อมโยง ข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาตามอำนาจหน้าที่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม รวมถึงพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่นาย ทะเบียณเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตาม พระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๑๖)

๔) กำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่เจ้าของประวัติอาชญากรรม ได้กระทำขึ้นในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชน หรือนำไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็น ธรรมไม่ว่าในทางใด ๆ และกำหนดห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมกรณีเจ้าของประวัติซึ่งได้รับการ ล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาเมื่อเจ้าของ ประวัติมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีกในระหว่างระยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การ ควบคุมของพนักงานสอบสวน หรือศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิด ลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนด ในกฎกระทรวง รวมถึงให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้ (มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๙)

๕) กำหนดให้หน่วยงานที่ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูล เกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาไว้ตามอำนาจหน้าที่ เปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานอื่นได้ในกรณีเปิดเผยให้แก่ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งมีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน ดำเนินคดี พิจารณาคดี รวมทั้ง การดำเนินงานอื่นใดตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เปิดเผยให้แก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการรักษา ความมั่นคงของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน และเปิดเผยให้แก่หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตาม กฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ตุลาการ พนักงานอัยการ องค์กรวิชาชีพตามกฎหมาย หรือตำแหน่ง อื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๐)

๖) กำหนดให้สามารถเปิดเผยประวัติอาชญากรรมต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ หรือ ต่อหน่วยงานรัฐ ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต โดยให้มีการร้องขอให้เปิดเผยประวัติ อาชญากรรมต่อนายทะเบียน (มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒)

๗) กำหนดฐานความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรม โดยตลอด ดังนั้นแม้เจ้าของประวัติอาชญากรรมจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือ พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้วก็ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ (มาตรา ๒๓)

๘) กำหนดพฤติการณ์ที่ต้องมีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอดหากผู้กระทำความผิดมีพฤติการณ์ร้ายแรง โหดร้ายทารุณ หรือกระทำทรมาน มีลักษณะเป็นผู้กระทำความผิดติดนิสัย และ ได้กระทำความผิดที่ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสตรี ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะ

การผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออก แม้เจ้าของประวัติอาชญากรรมจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้วก็ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้ (มาตรา ๒๔)

๙) กำหนดบทลงโทษสำหรับบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ทำการใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีหน้าที่หรือบุคคลทั่วไปที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อื่นและนำไปใช้ หรือเปิดเผย โดยมีชอบด้วยกฎหมาย โดยทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย และบทลงโทษสำหรับบุคคลที่ล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่พ้นแล้วตามมาตรา ๑๘ และนำไปใช้หรือเปิดเผย เว้นแต่เป็นการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีความผิด (มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๗)

๑๐) กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้การพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา (มาตรา ๒๘)

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๒ ร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙)

ฝ่ายเลขานุการได้นำเรียนให้ที่ประชุมทราบถึงความเป็นมา ความสำคัญ กระบวนการจัดทำและสาระสำคัญของร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) ดังต่อไปนี้

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๘ ได้กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการสร้างความร่วมมือด้านการบริหารงานยุติธรรมระหว่างหน่วยงานของรัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการวางแผน และขับเคลื่อนการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรมของประเทศให้เป็นไปโดยสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ให้เป็นแผนระยะสี่ปี กระหวางยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการจึงได้จัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เพื่อรองรับตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) กำลังจะสิ้นสุด เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง สำนักงานกิจการยุติธรรม ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จึงได้ดำเนินการจัดทำร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) โดยผ่านกระบวนการขั้นตอนต่างๆ ที่เป็นไปตามหลักวิชาการ ได้แก่ การศึกษานโยบายภาครัฐที่สำคัญของประเทศ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals :SDG) การศึกษาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) การศึกษาและวิเคราะห์นโยบาย และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ

การบริหารและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ประเด็นปัญหาของกระบวนการยุติธรรมและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรม การรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาของการพัฒนากระบวนการยุติธรรม (Gap Analysis) และสังเคราะห์เป็นประเด็นปัญหาสำคัญของกระบวนการยุติธรรม (Pain Point) พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้ร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) เป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้กับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบแนวคิดการจัดทำ (Conceptual Framework) ร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ อยู่ภายใต้กรอบการดำเนินงานตามหลักการทางวิชาการ ทั้งในส่วนของแนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยาและการบริหารกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้สาระสำคัญของร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

สร้างความร่วมมือในการบริหารงานเพื่ออำนวยความยุติธรรมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
โดยยึดหลักนิติธรรม

พันธกิจ

๑. มุ่งสร้างความเป็นธรรมตามกฎหมายให้แก่ประชาชน
๒. พัฒนาการกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
๓. ประสานความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรมให้มีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เป้าหมายภาพรวม

- เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนได้รับความเป็นยุติธรรมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
เป้าหมายที่ ๒ การบริหารงานยุติธรรมแบบประสานสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน

ตัวชี้วัดภาพรวม

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม
เป็นการประเมินความคิดเห็นของประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความไว้วางใจที่ประชาชนมีต่อกระบวนการยุติธรรม ว่าจะเป็นไปได้ด้วยความถูกต้อง เที่ยงตรง และโปร่งใส ตลอดจนจนสามารถสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จของความสอดคล้องในเป้าหมายและการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

เป็นการประเมินรายละเอียดของแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ รวมทั้งการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อสะท้อนถึงความสอดคล้องของเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน

มิติการบริหารงาน เป้าหมาย ตัวชี้วัดเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการบริหารงาน (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙) อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารงานยุติธรรมการอำนวยความยุติธรรมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ๓ มิติหลัก ได้แก่

มติที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมภายใต้กฎหมายเดียวกัน

เป้าหมายที่ ๑ การมีกฎหมายดี (จำเป็น ทันสมัย สอดคล้องกับบริบทของสังคม)

เป้าหมายที่ ๒ การบังคับใช้กฎหมายตามเจตนารมณ์

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างวัฒนธรรมเคารพกฎหมาย

มติที่ ๒ การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

เป้าหมายที่ ๑ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (Inclusive justice)

เป้าหมายที่ ๒ การใช้มาตรการที่หลากหลายในการยุติข้อพิพาท

เป้าหมายที่ ๓ การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดบนหลักสิทธิมนุษยชน

มติที่ ๓ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรม

เป้าหมายที่ ๑ การยกระดับกลไกการทำงานเชิงเครือข่าย

เป้าหมายที่ ๒ การบริหารงานยุติธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายที่ ๓ การเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยี

โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานในแต่ละเป้าหมาย ภายใต้ ๓ มิติการบริหารงานที่มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดไว้ ฝ่ายเลขานุการจึงเห็นควร ส่งร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. (๒๕๖๖-๒๕๖๙) ไปยังสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เพื่อที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ใช้ประโยชน์จากร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป

ประเด็นอภิปราย

ที่ประชุมได้มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

๑. ประธานกรรมการ มีข้อสังเกตว่า ฝ่ายเลขานุการได้ทบทวนความสอดคล้องของ ร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แล้วหรือไม่ ซึ่งฝ่าย เลขานุการได้ชี้แจงว่า ได้ทำการศึกษาทบทวนความสอดคล้องของร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ กับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒. ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย มีข้อสังเกตว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ได้กำหนดเรื่องของ กระบวนการยุติธรรมว่า ให้มีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า ซึ่งเจตนารมณ์ในประเด็นนี้จะมุ่งเน้นในเรื่อง “มิติของเวลา” ดังนั้น ในร่างแผนแม่บทฯ จะต้องปรากฏถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่ากระบวนการยุติธรรมจะต้องมีความรวดเร็ว ไม่ล่าช้า

๓. ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม เลขานุการกล่าวว่า ถ้อยคำที่แสดงให้เห็น ว่ากระบวนการยุติธรรมจะต้องมีความรวดเร็วไม่ล่าช้า อาจเพิ่มเติมคำว่า “รวดเร็ว” ในมติที่ ๒ การพัฒนา กระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล เป้าหมายที่ ๑ และตัวชี้วัดเป้าหมาย เป็น การเข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรมของประชาชนอย่าง “รวดเร็ว” ทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. ว่าที่พันตรี ดร.สมบัติ วงศ์กำแหง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานยุติธรรม มีข้อสังเกตว่า มติที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมภายใต้กฎหมายเดียวกัน ในเป้าหมายที่ ๒ การบังคับใช้ กฎหมายตามเจตนารมณ์ ที่ได้กำหนดแนวทางในการสนับสนุนให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายนำเทคโนโลยีมา ใช้ในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานที่รับผิดชอบในการขับเคลื่อน ควรสำรวจความพร้อมของ

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในแต่ละหน่วยงาน หากพบว่ามีข้อจำกัดอาจจะต้องพิจารณาเสนอแผนงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามร่างแผนแม่บทฯ ในครั้งนี้ด้วย

๕. ปลัดกระทรวงยุติธรรม ให้ข้อเสนอแนะว่า แนวทางในการสนับสนุนให้หน่วยงาน บังคับใช้กฎหมายนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย มีความเชื่อมโยงกับร่างแผนแม่บท เทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ โดยอาจจะพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อน ร่วมกันได้

๖. ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ข้อสังเกตว่า ร่างแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๔ ควรปรับกรอบระยะเวลาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ คือ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ อย่างไรก็ดี ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๘ ได้กำหนดกรอบระยะเวลา ของแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เป็นแผนระยะ ๔ ปี แต่เนื่องจากปัจจุบัน แนวทางการจัดทำ แผนระดับ ๓ ได้กำหนดกรอบระยะเวลาของแผนเป็น ๕ ปี ดังนั้น อาจจะมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ ดังกล่าวต่อไป เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนระดับ ๒ อื่นๆ

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๙) ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ โดยมอบหมายฝ่ายเลขานุการปรับแก้คำตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ และดำเนินการส่งร่างแผนฯ ไปยังสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามขั้นตอนการเสนอ แผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๓ ร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙)

ฝ่ายเลขานุการได้นำเรียนให้ที่ประชุมทราบถึงความเป็นมา ความสำคัญ กระบวนการจัดทำและสาระสำคัญของร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙) ดังต่อไปนี้

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๐ (๑) ได้กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่ในการจัดทำร่าง แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นทิศทางความร่วมมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กระบวนการยุติธรรม ซึ่งในคราวการประชุม กพยช. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุม ได้รับทราบแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมและระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ โดยจะมีการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมฉบับใหม่ เพื่อให้การ ขับเคลื่อนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมมีทิศทางเป้าหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้ มอบหมายฝ่ายเลขานุการเสนอกรอบแนวทางในการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการ ยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มาตรา ๑๐ (๑) ในการประชุมครั้งต่อไป สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วมกับผู้แทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงได้จัดทำ กรอบแนวทางในการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม พร้อมทั้งยกร่าง แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ ขึ้น โดยผ่านกระบวนการ ขึ้นตอนต่างๆ ตามหลักวิชาการ และมีกรอบแนวคิดในการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ กระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ โดยยึดกรอบนโยบายภาครัฐที่สำคัญของประเทศ

ประกอบ ...

ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals :SDG) และแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ และร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ โดยทำการศึกษาเอกสาร (Documentary Study) พิจารณาความสัมพันธ์เชื่อมโยงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และคำนึงถึงความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ รวมทั้งแนวนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของชาติ ตลอดจนขั้นตอนการขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยอาศัยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key-informant) ประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อระดมความคิดเห็น (Brainstorming) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งผลลัพธ์มีความครอบคลุมมิติที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑) Operational Excellence คือ ความเป็นเลิศในการจัดการการทำงาน มีระบบ Back Office ที่มีประสิทธิภาพ ใช้บุคลากรในการดำเนินการไม่มากจนเกินไป และตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว

๒) User Experience ที่ถูกออกแบบใหม่ให้มีความรวดเร็ว น่าพึงพอใจ และทันสมัย โดยให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่ดี มีประสิทธิภาพ แม่นยำกว่าที่ผ่านมา รวมทั้งลดการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ การออกแบบ User Experience ในอนาคต ไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานด้านเทคนิคมากนัก แต่จำเป็นต้อง “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” ให้ความสำคัญกับปัญหาและความต้องการของประชาชน

๓) ระบบมีความมั่นคงปลอดภัย จากการถูกโจมตีหรือจากความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน

สำหรับสาระสำคัญของ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙) สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ : ยกระดับความเชื่อมั่นในการให้บริการประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่ทันสมัย และมั่นคงปลอดภัย

พันธกิจ :

๑. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

๓. พัฒนาระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในกระบวนการยุติธรรม

เป้าหมาย

๑. สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (โดยการยกเลิกการใช้เอกสาร มีระบบรับเรื่องผ่านออนไลน์ หรือมีระบบกรอกข้อมูล โดยเจ้าหน้าที่กรอกให้แบบอัตโนมัติ จะลดค่าใช้จ่าย ลดขั้นตอน ระยะเวลา และมีความถูกต้อง)

๒. เพิ่มขีดความสามารถของระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อตอบสนองการปฏิบัติงานของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม (พัฒนา e-Service และแก้ไข Process ให้สะดวก ใช้งานและเข้าถึงง่าย)

๓. สร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้แก่ประชาชนและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (โดยการพัฒนา SW Program ต้องอยู่ภายใต้ Framework Cyber Security ที่กำหนด)

ตัวชี้วัดภาพรวม

๑. ร้อยละของผู้รับบริการในกระบวนการยุติธรรมที่มีความพึงพอใจอันเนื่องมาจากการมีความสามารถในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และค่าใช้จ่ายลดลง
๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนามาตรฐานระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อตอบสนองการปฏิบัติงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
๓. ร้อยละของผู้รับบริการที่มีความเชื่อมั่นในความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มิติที่ ๑ มุ่งให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ (User Experience)

เป้าหมายที่ ๑ การประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร

เป้าหมายที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมในกระบวนการยุติธรรม

มิติที่ ๒ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสู่ความเป็นเลิศ (Operation Excellence)

เป้าหมายที่ ๑ การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสำหรับบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

มิติที่ ๓ ระบบมีความมั่นคงปลอดภัยจากการถูกโจมตี หรือจากความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน (Cyber Security)

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Good Governance)

เป้าหมายที่ ๒ การสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบ

โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานในแต่ละเป้าหมายภายใต้ ๓ มิติการบริหารงานที่มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดไว้ ฝ่ายเลขานุการจึงเห็นควรส่งร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ ไปยังสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เพื่อที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ใช้ประโยชน์จากร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ฉบับที่ ๔ ต่อไป

ประเด็นอภิปราย

ที่ประชุมได้มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

๑. นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชีวศึกษา มีข้อสังเกตว่าพันธกิจแรกที่กำหนดให้มีการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งหากพิจารณาขอบเขตของคำว่า “เต็มรูปแบบ” ก่อนข้างมีความหมายที่กว้างและอาจจะไม่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดภาพรวม ที่เป็นเรื่องของความพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยเฉพาะการยกตัวอย่างเรื่องการยกเลิกการใช้เอกสารตามข้อความในวงเล็บ ซึ่งอาจจะต้องมีการทำความเข้าใจให้ชัดเจน

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้ชี้แจงว่า เนื่องจากร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศฯ มีกรอบระยะเวลา ๔ ปี ดังนั้น การวางแผนงานหรือโครงการสำคัญเพื่อให้สามารถพัฒนาระบบการให้บริการ

ประชาชน ...

ประชาชนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่าง “เต็มรูปแบบ” ฝ่ายเลขานุการจะรับข้อสังเกตไปจัดทำเป็นแผนงานย่อย และกำหนดเป้าหมายความสำเร็จในแต่ละปีให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๒. ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย มีข้อสังเกตว่า มติที่ ๒ เป็นแนวคิดที่ดี แต่การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานทำได้ยาก เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมีรูปแบบการดำเนินงานและความพร้อมที่แตกต่างกันไป ดังนั้น แนวทางการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ ควรกำหนดกลไกและเป้าประสงค์ที่ชัดเจนในแต่ละช่วงเวลา ที่แสดงรายละเอียดให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จะสามารถทำให้แต่ละหน่วยงานมีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกันได้อย่างไร

ฝ่ายเลขานุการได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภายใต้มติการบริหารงานที่ ๒ เป็นประเด็นที่มีความท้าทาย อย่างไรก็ตามปัจจุบันนี้ กระบวนการยุติธรรมมีความก้าวหน้าในเรื่องการพัฒนาฐานข้อมูลมากขึ้น โดยจะเห็นได้จากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (workshop) เพื่อการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมที่ผ่านมา ทำให้ทราบว่า หากมีศูนย์กลางหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถตอบสนองการทำงานของบุคลากรภายในกระบวนการยุติธรรมได้ ก็จะสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันได้มากขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันการขับเคลื่อนศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (DXC: Data Exchange Center) ที่สำนักงานกิจการยุติธรรมรับผิดชอบ ก็มีความก้าวหน้าพอสมควร อาทิ การเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมเพิ่มมากขึ้น มีหรือแนวทางการใช้ประโยชน์ข้อมูลผลคดีเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของกองทะเบียนประวัติอาชญากร ภายใต้โครงการลบบประวัติ ล้างความผิด คืนชีวิตให้ประชาชน และการกำหนดข้อมูลหลักที่จะใช้ในบัญชีระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามมาตรา ๑๒ วรรคท้าย อย่างไรก็ตามการจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในร่างแผนฯ จะต้องมีการบูรณาการความร่วมมือในการดำเนินงานขั้นสูงต่อไป

๓. ผู้แทนสำนักงบประมาณ ได้สอบถามฝ่ายเลขานุการในประเด็นความหมายของถ้อยคำที่ปรากฏในมติที่ ๒ เป้าหมายที่ ๒ แนวทางการดำเนินงานที่ ๓ คำว่า “การพัฒนาระบบงบประมาณการบริหารจัดการเทคโนโลยี” ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ชี้แจงว่า แนวทางดังกล่าวมีที่มาจากกรอบความคิดเรื่องของการมองภาพรวมงบประมาณในเชิงบูรณาการ โดยการจัดทำคำของบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินเพื่อการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมไม่ควรแยกส่วน ซึ่งจะทำให้ทราบว่าหน่วยงานมีการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงบประมาณของประเทศ ทั้งนี้ อาจมีการปรับถ้อยคำเพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๕. ปลัดกระทรวงยุติธรรม ให้ข้อเสนอแนะว่า ในส่วนพันธกิจ เป้าหมายภาพรวม และตัวชี้วัดภาพรวม ควรปรับถ้อยคำในประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาชญาวิทยาได้ให้ข้อสังเกต เพื่อให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น สำหรับ มติที่ ๒ นอกจากเรื่องของการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน (Exchange) ที่ฝ่ายเลขานุการได้ชี้แจงให้ทราบ เรื่องที่มีความท้าทายน่าจะเป็นการประสานเชื่อมโยง (Interfacing) ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างหน่วยงาน จึงควรเพิ่มเติมรายละเอียดให้ปรากฏชัดเจนมากขึ้น

๖. ว่าที่พันตรี สมบัติ วงศ์กำแหง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานยุติธรรม มีข้อสังเกตว่า กระบวนการจัดทำร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ที่ผ่านมา ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการหรือการประชุมหารือต่างๆ จะเน้นหน่วยงานภาครัฐราชการ อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาให้ครอบคลุมถึงองค์กรหรือภาคส่วนอื่นที่อาจจะมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการเชื่อมโยงข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมร่วมกัน และควรสำรวจความพร้อมและข้อจำกัดของแต่ละหน่วยงาน/องค์กร รวมถึงงบประมาณที่จะบูรณาการเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

๗. เจ้ากรมพระธรรมคุณ ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นการบูรณาการงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะงบประมาณในเชิงบูรณาการ ที่ควรให้ความสำคัญกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น สภานายความและกรมพระธรรมคุณด้วย เนื่องจากศาลทหารก็มีกระบวนการและข้อจำกัดทางงบประมาณเช่นเดียวกับหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙) ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ โดยมอบหมายฝ่ายเลขานุการปรับถ้อยคำตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ และดำเนินการสร้างแผนฯ ไปยังสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามขั้นตอนการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๔ การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า ในคราวการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กพยช. ได้รายงานให้คณะกรรมการทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๑๖ รวมทั้งข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ส่งผลให้ไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ดังนั้น จึงอาจจะต้องมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน ที่ประกอบไปด้วยหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสานการขับเคลื่อนและผลักดันงบประมาณในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ที่ประชุมได้มีมติรับทราบการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการศึกษา ทบทวนการจัดตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ และเสนอเป็นวาระเพื่อพิจารณา ในครั้งต่อไป

ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้ศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ซึ่งเป็นไปตามแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap) ที่คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) และผลการประเมินเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามรายงานความก้าวหน้าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้ประเมินสถานการณ์ความก้าวหน้าของการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ที่มีสถานะการดำเนินการอยู่ในระดับเสี่ยง ซึ่งยังคงมีความท้าทายในด้านข้อมูลที่ในบางตัวชี้วัดยังไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและระเบียบวิธีการที่กำหนดโดยสหประชาชาติ รวมถึงความสามารถตอบสนองและรับมือกับความท้าทายใหม่ อีกทั้งประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และร่วมกันผลักดันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ที่จะทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในภายในปี ๒๕๗๓

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยสหประชาชาติ รวมถึงมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ฝ่ายเลขานุการมีความเห็นว่าการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ มีความสอดคล้องกับภารกิจอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม เนื่องจากบทบาทและแนวทางขับเคลื่อนมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ ๓ - ๔ และการขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการยุติธรรม จึงขอเสนอให้มีการเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่คณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรมภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ดังนี้

๑. เพิ่มเติมผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็น
อนุกรรมการในองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม

๒. เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่คณะอนุกรรมการประสานและพัฒนาระบบงานยุติธรรม
ในการกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ รวมถึงประสานและบูรณาการ
การทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การผลักดันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖
เป็นไปอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

มติที่ประชุม เห็นชอบการเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่คณะอนุกรรมการประสานและ
พัฒนาระบบงานยุติธรรม ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ ตามที่ฝ่ายเลขานุการ
เสนอ

๔.๕ กรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙

ฝ่ายเลขานุการได้รายงานต่อที่ประชุมว่า ตามที่สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะ
ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ได้จัดทำร่างกรอบการวิจัย
เพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๙ ขึ้น เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางการศึกษาวิจัย
ด้านกระบวนการยุติธรรมในอนาคต เสนอต่อ กพยช. เพื่อพิจารณาในคราวการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔
เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบร่างกรอบการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการ
ยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างกรอบการวิจัยฯ จากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ นั้น

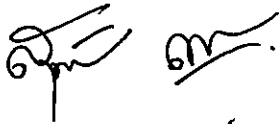
ฝ่ายเลขานุการจึงได้มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและพิจารณาร่างกรอบวิจัยฯ
ร่วมกับนักวิชาการด้านสังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ อาชีววิทยาและบริหารงานยุติธรรม และสาขาอื่น
ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเครือข่ายนิติศาสตร์เพื่อสังคม จำนวนรวม ๓๐ สถาบันการศึกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม
๒๕๖๔ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบ (ร่าง) กรอบวิจัยฯ และได้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญ เช่น ควรมีการเชื่อมโยง
กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ที่เกี่ยวข้อง ควรให้
ความสำคัญกับการสร้างความยุติธรรมทางสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วม (Social Inclusive Justice) และการ
สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของสาธารณชน (Public Trust in Justice) ควรมีการพัฒนาชุด
โครงการวิจัยขนาดใหญ่ที่มีความสอดคล้องกับกรอบการวิจัยมากกว่า ๑ กรอบ เพื่อให้สามารถสร้างผลกระทบ
(Impact) ต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมได้มากขึ้น ภายหลังจากประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ ดังกล่าว
ฝ่ายเลขานุการได้มีการจัดลำดับความสำคัญข้อเสนองานวิจัยภายใต้ร่างกรอบการวิจัยเพื่อพัฒนา
กระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ เสนอต่อคณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัย
ในกระบวนการยุติธรรมเพื่อพิจารณา ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
โดยที่ประชุมได้มีมติให้ฝ่ายเลขานุการจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอการวิจัยฯ โดยศึกษาความเชื่อมโยงกับ
ร่างแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนา
อย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหา ท้าทาย และปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้
วิทยาศาสตร์ การวิจัย และนวัตกรรม แผนงานสำคัญ (Flagship) ตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย แผนงาน และ
แผนงานย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ได้แก่ ๑) พัฒนาสังคมคุณธรรม แก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และเสริมสร้าง
ธรรมาภิบาล และ ๒) สังคมไทยไร้ความรุนแรง ประชาชนมีความปลอดภัย และสวัสดิภาพสาธารณะในการ

ดำรงชีวิต ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการตามมติที่ประชุม รวมทั้งได้แจ้งเวียนให้คณะกรรมการทุกท่าน
รับรองเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕

มติที่ประชุม เห็นชอบกรอบการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙
ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ และมอบหมายฝ่ายเลขานุการดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ
ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ น.

(นางสุพิชฌาย์ ญาณวรสิทธิ์เดช นุชทัต)
นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ
ผู้จัดรายงานการประชุม

(นางสาวปริยานุช จริงจิตร)
ผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
ผู้จัดรายงานการประชุม

พันตำรวจโท

(พงษ์ธร ธีัญญสิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม